

Nevolja u parku

Hunter je duboko udahnuo. »Ne izgovaram te riječi.«

Diana Evelyn Nielson
(Temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Hunter je trčao kroz park sa svojim prijateljima. Smiješio se kada je osjetio kako vjetar juri pokraj njega. Osjećao se tako brzo i lagano!

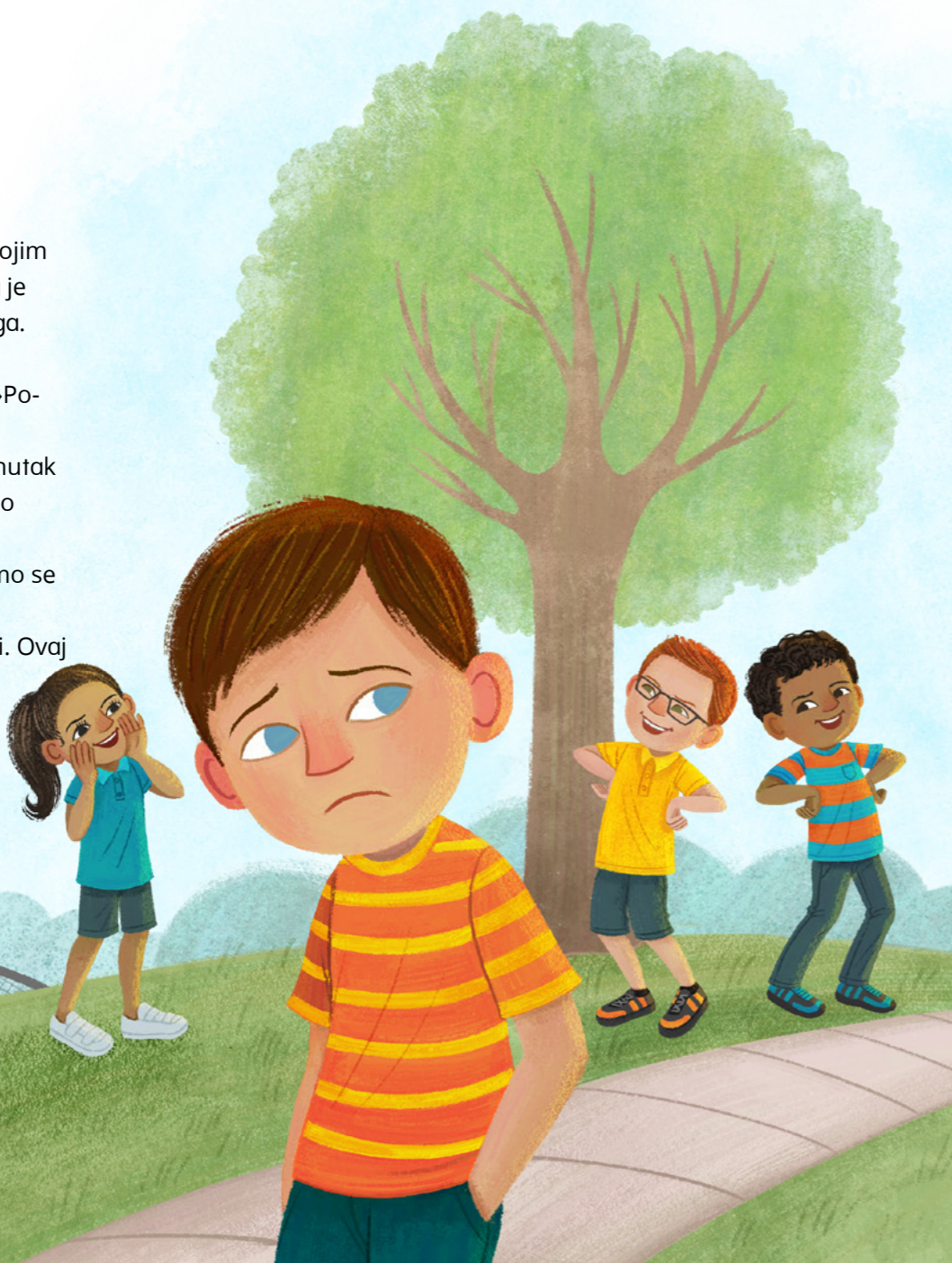
Kyle je prvi dotaknuo ogradu. »Pobijedio sam!«, povikao je.

Hunter je stigao do ograde trenutak kasnije. »Nije pošteno! Ti si krenuo prvi.«

»Da«, rekao je Miguel. »Utrkujmo se do stabla!«

Hunter je ponovno počeo trčati. Ovaj je put on prvi dotaknuo stablo. No Miguel je bio tijesno iza njega.

»Ja sam pobijedio!« Miguel je rekao.

ILUSTRACIJE: SHAWNNA J. C. TENNEY

»Ne, Hunter je pobijedio«, rekla je Piper.

»Da«, rekao je Kyle.

Miguel je sklopio svoje ruke.

Tada je rekao lošu riječ.

Druga su se djeca smijala. Miguel je ponovno rekao riječ i još su se malo smijali.

Hunter se osjećao tužnim iznutra. Znao je da tu riječ nije dobro reći. No nije želio da ga zadirkuju. Ništa nije rekao.

Piper je izgovorila još jednu lošu riječ. Tada je Kyle izgovorio još jednu.

»Sad ti reci jednu, Huntere«, rekao je Kyle.

»Da, hajde«, rekao je Miguel. »Izgovori novu psovku.«

Hunter je duboko udahnuo. »Ne izgovaram te riječi.«

»Izgovoriti jednu riječ neće ti nauditi«, rekao je Kyle.

»Ne želim«, rekao je Hunter.

»Previše te strah?« Miguel se nasmijao.

Hunterovo je lice bilo vruće. »Idem se igrati negdje drugdje.«

Ostala su se djeca nastavila smijati i izgovarati loše riječi. Hunter se htio udaljiti. Park se sada nije činio zabavnim. »Vidimo se kasnije«, promrmljao je.

Hunter je stavio svoje ruke u svoje džepove i polako prošao pokraj sve druge djece. Više se nije osjećao brzo ni lagano. Osjećao se opterećeno.

Pronašao je mamu i tatu kako sjede na klupi. Tata je položio svoju knjigu. »Jesi li dobro?«

Hunter slegne ramenima. »Počeli su govoriti loše riječi. Nisam to htio učiniti pa sam otišao.«

Mama se nasmiješila. »To je bilo hrabro.«

»Ponosni smo na tebe«, rekao je tata. »Teško je donositi ispravne odluke kada ljudi oko nas nisu.«

Hunter uzdahne. Bilo mu je drago što je donio ispravnu odluku, no i dalje se nije osjećao dobro.

»Želiš li ići kući?« upitala je mama.

Hunter je razmislio o tome. »Ne još«, rekao je. Pogledao je drugu skupinu djece kako se igraju na njihalicama. »Otići ću tamo.«

Dok je Hunter prilazio, jedan od dječaka mahnuo mu je. »Bok, ja sam David.«

»Ja sam Hunter. Mogu li skakati s tobom?«

»Naravno!«

Hunter je sjeo na njihalicu i osjetio kako vjetar juri. Dok se igrao s Davidom i drugima, ponovno se osjećao brzo i lagano. Učinio je ono što je ispravno, iako je to bilo teško. Bilo mu je drago što je donio dobru odluku. ●

Kako bi naučio/la više o donošenju dobrih odluka, pročitaj Moja evanđeoska mjerila na kraju svojeg Vodiča za djecu.